

sluchanych będą odczytane; dowód należy jednak powtórzyć, jeśli tego zażąda sędzia, który w wyroku waniu nie brał udziału”.

2) Wprowadza się art. 7 a) w brzmieniu następującem:

„Wniosek o warunkowe zawieszenie wykonania kary można przedstawić najpóźniej przed uprawomocnieniem się orzeczenia skazującego, wniosek o warunkowe zawieszenie wykonania kary aresztu zastępczego na wypadek nieściągalności grzywny — najpóźniej w terminie wyznaczonym do dobrowolnego jej zapłacenia.

Wniosek, złożony w terminie, odracza wykonanie kary. Sąd odrzuca wniosek spóźniony; zaskarżenie uchwały nie wstrzymuje wykonania kary.

Sąd nie wyda orzeczenia, zawieszającego z urzędu wykonanie kary, a wniosek złożony w tym przedmiocie odrzuci, jeśli oskarżony lub skazany zbiegł, ukrywa się lub miejsce jego pobytu jest nieznane; zaskarżenie uchwały nie odracza wykonania kary”.

3) Zdanie pierwsze art. 14 otrzymuje brzmienie następujące:

„Przepisy niniejszej ustawy należy stosować odpowiednio na wniosek lub z urzędu także w wypadkach, w których wykonania kary, orzeczonej przed dniem 15 lipca 1926 r., choćby prawomocnie, jeszcze nie rozpoczęto”.

Art. 2. W art. 6 punk. 4 ustawy z 21 października 1919 r. o postępowaniu uproszczonym w sprawach o zbrodnie i występki na ziemiach b. zaboru austriackiego (Dz. U. R. P. № 87, poz. 473) dodaje się ustęp trzeci w brzmieniu następującem:

„Zlecenie przeprowadzenia rozprawy i wydania rozstrzygnięcia obejmuje także należące do pierwszej instancji rozpatrzenie sprawy o warunkowe zawieszenie wykonania kary. Po wyroku sprawę o warunkowe zawieszenie wykonania kary rozpoznaje ten sędzia sądu powiatowego, który wyrok wydał, a jeśli już nie wchodzi w skład danego sądu powiatowego, inny sędzia tegoż sądu. Wniosek spóźniony odrzuca jednak sędzia orzekający sądu okręgowego, jeśli akta sprawy nie znajdują się w sądzie powiatowym”.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
Minister Skarbu: *G. Czechowicz*
Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*
Minister Komunikacji: *Romocki*
Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*
Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*
Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

425.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 30 maja 1927 r.

o dalszem przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej.

Na podstawie art. 7 litera a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin mocy obowiązującej rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 22) przedłuża się dalej do dnia 31 sierpnia 1927 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1927 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 29 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 278).

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

426.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 11 marca 1927 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 czerwca 1919 r. o wyborach do tymczasowych rad miejskich (Dz. Urz. Zarz. Cyw. Z. W. № 7, poz. 44) na niektóre gminy miejskie województwa wołyńskiego.

Na mocy art. 1 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 czerwca 1919 r. o wyborach do tymczasowych rad miejskich (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 7, poz. 44) zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 czerwca 1919 r. o wyborach do tymczasowych rad miejskich (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 7, poz. 44) rozciąga się na następujące gminy miejskie województwa wołyńskiego: Beresteczkó, Bereźno, Dubno, Horochów, Korzec, Kostopol, Krzemieniec, Luboml, Ołykę, Ostróg, Ra-dziwiłłów, Ratno, Rożyszcze, Uściług i Zdołbunów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

427.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 11 marca 1927 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 14 sierpnia 1919 r. o ustawie miejskiej (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 12, poz. 99) na niektóre gminy miejskie województwa wołyńskiego.

Na mocy art. 1 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 14 sierpnia 1919 r. o ustawie miejskiej (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 12, poz. 99) zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 14 sierpnia 1919 r. o ustawie miejskiej (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 12, poz. 99) rozciąga się na następujące gminy miejskie województwa wołyńskiego: Beresteczko, Bereżno, Dubno, Horochów, Korzec, Krzemieniec, Luboml, Olykę, Ostróg, Radziwiłłów, Ratno, Rożyszcze, Równe, Uściług i Zdobunów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

428.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 8 kwietnia 1927 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzeń Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 czerwca 1919 r. o wyborach do tymczasowych rad miejskich (Dz. Urz. Zarz. Cyw. Z. W. № 7, poz. 44) oraz z dnia 14 sierpnia 1919 r. o ustawie miejskiej (Dz. Urz. Zarz. Cyw. Z. W. № 12, poz. 99) na niektóre gminy miejskie województw: białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego i wileńskiego.

Na mocy art. 1 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 czerwca 1919 r. o wyborach do tymczasowych rad miejskich (Dz. Urz. Zarz. Cyw. Z. W. № 7, poz. 44) oraz art. 1 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 14 sierpnia 1919 r. o ustawie miejskiej (Dz. Urz. Zarz. Cyw. Z. W. № 12, poz. 99) zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzeń Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 czerwca 1919 r. o wyborach do tymczasowych rad miejskich

(Dz. Urz. Zarz. Cyw. Z. W. № 7, poz. 44) oraz z dnia 14 sierpnia 1919 r. o ustawie miejskiej (Dz. Urz. Zarz. Cyw. Z. W. № 12, poz. 99) rozciąga się na następujące gminy miejskie: Indura, Skidel i Swisłocz w województwie białostockim, Stołpce w województwie nowogródzkim, Bereza Kartuska, Dawidgródek, Dąbrowica, Rokitno, Kosów-Poleski, Kamieniec-Litewski, Łohiszyn, Sarny, Szereszów i Wysokie-Litewskie w województwie poleskim oraz Dokszyce, Dżisna, Głębokie, Podbrodzie, Radoszkowice i Smorgonie w województwie wileńskim.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

429.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 2 maja 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, celem wykonania ustawy z dnia 1 marca 1927 r. o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich b. zaboru rosyjskiego.

Na podstawie art. 3 ustawy z dn. 1 marca 1927 r. o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 27, poz. 208) zarządza się co następuje:

§ 1. Samoistny podatek wyrównawczy mogą gminy wiejskie b. zaboru rosyjskiego wprowadzać i pobierać na podstawie zatwierdzonych przez wydziały powiatowe odpowiednich uchwał swych organów uchwalających przy zastosowaniu art. art. 38—41 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) oraz przy zastosowaniu odpowiednich postanowień, zawartych w częściach 5 i 6 teje ustawy.

Zatwierdzenia uchwały o wprowadzeniu w danym roku budżetowym podatku wyrównawczego według normy wyższej od normy, określonej w art. 1 ustawy, może wydział powiatowy dokonać na podstawie zezwolenia wojewody działającego w porozumieniu z prezesem izby skarbowej.

§ 2. Przez deficyt, o którym mowa w ustępie drugim art. 1 ustawy, należy rozumieć różnicę między wszystkimi preliminarzami na dany rok budżetowy wydatkami zarówno zwyczajnymi, jak i nadzwyczajnymi, łącznie z wydatkami, preliminarzami w budżetach dodatkowych, a dochodami, które gmina może osiągnąć po wykorzystaniu wszystkich swych źródeł dochodowych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747).

§ 3. Przez zasadniczy podatek gruntowy, o którym mowa w ustępie trzecim art. 1 ustawy, należy rozumieć państwowy podatek gruntowy, obliczany bez oddzielnego dodatku, przewidzianego w art. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65,